

[Marius Buhl.]

Hvem af parterne der har ret, er det ganske umuligt at se for nærværende. Vi har ikke haft tid til at undersøge, hvad den ene part siger: vi har fået masser af klager over den nuværende ordning, fordi den næsten ikke er til at administrere. Den anden part siger: der har kun været et par enkelte klager. Der har som sagt ikke været tid til at undersøge, hvilke klager der har været, hvad de har drejet sig om, og hvilke følger de har fået, og derfor synes jeg, at motiveringen for, at vi ikke kan gå med til § 2, i og for sig er meget god.

Noget andet er, at der er en enkelt af lovforslagets paragraffer, nemlig § 3, som det er en nødvendighed at få gennemført før 1. januar. Derfor kan vi ikke standse lovforslaget, det skal gøres færdigt nu, og vi har så stillet et ændringsforslag, som går ud på, at § 2 udgår. Det vil ikke berøre det, som det er tvungende nødvendigt at få gennemført nu.

Begrundelsen for, at vi mener, § 2 skal udgå, er netop den knappe tid, der har været til en udførlig behandling af just denne paragraf og de deputationers forebringender, som udvalget har modtaget i det ene udvalgs møde, hvor der har kunnet være tale om nogen virkelig forhandling. Jeg må derfor tilråde at stemme for ændringsforslag nr. 1, som går ud på, at § 2 udgår. Hvis nu afstemningen mod forventning skulle falde sådan ud, at paragraffen ikke udgår, må jeg tilråde at stemme for ændringsforslag nr. 2, det ændringsforslag, som går ud på, at det foreslåede nævn på 6 medlemmer udvides til 7 medlemmer, således at der bliver 2 forbrugerrepræsentanter i stedet for 1. Det er udtrykkelig sagt i udvalget, at det ville være rimeligt, om man udvidede nævnet, så også den veterinære side af spørgsmålet kunne tages i betragtning, at altså nævnet blev udvidet med en landbrugskyndig mand.

Jeg skal ikke sige mere for nærværende. Det må være nok til begrundelse af vort ændringsforslag.

Poul Claussen: Som det fremgår af udvalgets betænkning, er der inden for mit parti delte meninger om, hvorvidt lovforslagets § 2 bør gennemføres i denne omgang. Mit parti ønsker at stemme for ændringsforslag nr. 1, hvorved lovforslagets § 2 udgår. Jeg er ikke enig i, at § 2 bør udgå, og har derfor sluttet mig til udvalgets flertal og vil stemme mod ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 2 angående den i apotekerlovens § 34, stk. 1, omhandlede bekendtgørelse vedrørende apotekernes handelsrettigheder, hvorved antallet af medlemmer i det i bekendtgørelsen omhandlede nævn udvides fra 6 til 7, kan mit parti stemme for.

Helge Larsen: På det radikale venstres vegne skal jeg anbefale at stemme for flertallets ændringsforslag til § 2, hvorefter antallet af medlemmer i det nævn, der skal afgive indstilling om, hvilke lægemidler der skal være genstand for fri handel, udvides til 7.

Jeg skal endvidere anbefale at stemme imod mindretallets forslag om, at § 2 udgår. Det ærede medlem hr. Mørk har allerede gjort opmærksom på, at i mere end 3 år har der foreligget en kommissionsbetænkning med en klar redegørelse for den ændring, der her foreslås. Den mest praktiske måde at fastlægge grænsen mellem de lægemidler, der skal forbeholdes apotekerne, og de lægemidler, der kan handles frit, ja, vel i dag den eneste gennemførlige måde at gøre det på, er utvivlsomt at opregne i en bekendtgørelse, hvilke varer der kan sælges i den fri handel, og det er det, der muliggøres ved den foreslåede ændring.

Der tilsigtes i realiteten ingen ændring i afgrænsningen mellem de to grupper af lægemidler. Hvad der hidtil har kunnet handles frit, vil også fremtidig kunne det, herunder vitaminpræparater.

Med det nye nævn, der nu nedsættes til at føre listerne à jour, vil man få en hurtigere ajourføring end under det tidligere system. Hertil kommer, at gennem nævnet